

РЕШЕНИЕ

№ 66

гр. Ихтиман, 25.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ИХТИМАН, ШЕСТИ НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в публично заседание на втори април през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Юлиана Ив. Толева

при участието на секретаря НИКОЛЕТА Г. КУЗЕВА
като разгледа докладваното от Юлиана Ив. Толева Административно наказателно дело № 20231840200346 по описа за 2023 година

Производството е по чл. 59 и сл. от ЗАНН.

Образувано е по жалба на „*“ ЕООД, ЕИК: *, седалище и адрес на управление: град Монтана, ж.к. „*“, бл. 13, ап. № 21, представлявано от управителя * срещу електронен фиш за налагане на имуществена санкция за нарушение, установено от електронната система за събиране на пътни такси по чл. 10, ал. 1 от Закона за пътищата № 8504972465, издаден от Агенция „Пътна инфраструктура“ към МРРБ, с който на дружеството жалбоподател е наложена на основание чл. 187 а, ал. 2, т. 3 вр. чл. 179, ал. 3б от Закона за движението по пътищата имуществена санкция в размер на 2500,00 лева за административно нарушение на чл. 102, ал. 2 от Закона за движението по пътищата.

В жалбата са изложени съображения за допуснати нарушения на процесуалния и на материалния закон. Иска се отмяна на атакувания електронен фиш.

В открито съдебно заседание дружеството – жалбоподател, не изпраща представител по закон или по пълномощие. Постъпило е писмено становище от пълномощник, съгласно което поддържа жалбата, твърди, че вмененото с атакувания акт административно нарушение не е извършено. Иска отмяна на атакувания санкционен акт. Претендира разноси, за които представя списък.

В открито съдебно заседание административно наказващият орган чрез представител по пълномощие оспорва жалбата, счита, че описаното в електронния фиш административно нарушение е извършено и по делото са налични доказателства затова. Иска от съда да потвърди електронния фиш. Прави възражение за прекомерност на претенцията на въззивника за разноси на адвокатското възнаграждение. Претендира присъждане на разноси за

юрисконсултско възнаграждение.

По допустимостта на жалбата:

Предвид правомощията си настоящата инстанция констатира, че жалбата е процесуално допустима - депозирана е от надлежно легитимирана страна, насочена е срещу акт, подлежащ на съдебен контрол и е подадена в законоустановения 14-дневен срок, поради което подлежи на разглеждане по същество.

От фактическа страна:

На 01.11.2021г. в 14:09ч. е установено нарушение № D085BDOC9575117CE053011F160A75A5 с ППС влекач ДАФ ФТ ХФ 105.460, рег. № *, с технически допустима максимална маса 18000, брой оси 2, екологична категория ЕПС, без ремарке в община Костенец, за движение по път А-1 км 54+150, с посока нарастващ километър, включен в обхвата на платената пътна мрежа като за посоченото ППС изцяло не е заплатена дължимата пътна такса по чл. 10, ал. 1, т. 2 от Закона за пътищата, тъй като за посоченото ППС няма валидна маршрутна карта или валидна тол декларация за преминаването.

Нарушението е установено с устройство № 20031, представляващо елемент от електронната система за събиране на пътни такси по чл. 10, ал. 1 от Закона за пътищата, намиращо се на път А-1 км 54+150.

Собственик на процесното ППС е дружество „*“ ЕООД, ЕИК: *, седалище и адрес на управление: град Монтана, ж.к. „*“ бл. 13, ап. 21, представлявано от *.

С обжалвания електронен фиш № 8504972465 за налагане на имуществена санкция за нарушение, установено от електронна система за събиране на пътни такси по чл. 10, ал. 1 от Закона за пътищата, на дружеството жалбоподател „*“ ЕООД за извършено нарушение на чл. 102, ал. 2 от Закона за движението по пътищата е наложено на основание чл. 187а, ал. 2, т. 3 вр. чл. 179, ал. 3б от ЗДвП административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 2500,00 лева.

Независимо от налагането на това административно наказание „*“ ЕООД дължи и заплащане на съответната такса по чл. 10б, ал. 5 от Закона за пътищата съобразно категорията на притежаваното от дружеството пътно превозно средство в размер на 71,00 лева. Отбелязано е, че „*“ ЕООД, може да се освободи от административно наказателна отговорност, ако в 14 дневен срок от получаване на ЕФ бъде заплатена компенсаторна такса по чл. 10, ал. 2 ЗП в размер на 450 лв., при спазване на чл. 189е, ал. 3 и ал. 4 от ЗДвП. С плащането на компенсаторна такса ЕФ ще бъде анулиран, а задължението по чл. 10б, ал. 5 от ЗП ще се счита за изпълнено.

Електронният фиш бил връчен на дружеството с известие за доставяне на 26.04.2023г.

По преписката е представен доклад от електронната система за събиране на пътни такси по чл. 167а, ал. 3 ЗДвП, съгласно който за товарния автомобил рег. № *, собственост на „*“ ЕООД на 01.11.2021г. в 14:09 часа тол секцията

№ 20031 е отчела, че няма валидна маршрутна карта или валидна тол декларация за преминаването по участък от пътя от платената пътна мрежа на Република България. Докладът е придружен от снимков материал на товарния автомобил

Съгласно приета по делото справка - становище от „Толбг“ относно описаното в процесния ЕФ нарушение в периода 01.11.2021г. 14:02:32ч. до 01.11.2021г. 14:17:20ч GPS устройството, монтирано в процесното ППС, не е предало данни за автоматично тол таксуване в сегмента на нарушението. Съгласно справката липсват показатели за техническа неизправност на GPS устройството, поради което се касае за смущение в сигнала, дължащо се на външни фактори.

Съгласно декларация за съответствие /л.64-65 от делото/, монтираното в процесния товарен автомобил GPS устройство е технически изправно и отговаря на нормативните изисквания.

Горната фактическа обстановка се установява от приложените по административната преписка писмени доказателства, приобщени по надлежния ред в хода на настоящото производство, както и от събраните в хода на съдебното следствие писмени доказателствени средства.

От правна страна:

В административнонаказателното производство съдът е длъжен служебно за издири обективната истина чрез събиране на допустими и относими доказателства, както и приложимия материален закон. Съдът осъществява контрол за законосъобразност на издадените от административен орган наказателни постановления и електронни фишове.

Разгледана по същество жалбата е **основателна** по следните съображения.

Съдът намира за неоснователни доводите на жалбоподателя за допуснати съществени процесуални нарушения при издаването на обжалвания електронен фиш и в частност нарушение на процедурата, по която е ангажирана отговорност на жалбоподателя.

Процесният ЕФ е издаден на основание чл. 189ж от ЗДвП, който предвижда възможност при нарушение по чл. 179, ал. 3 от ЗДвП, установено и заснето от електронната система по чл. 167а, ал. 3 от ЗДвП, да се издаде електронен фиш в отсъствието на контролен орган и на нарушител за налагане на глоба или имуществена санкция в размер, определен за съответното нарушение. Нарушението, за което е наложена санкция е заснето с устройство № 20031, представляващо елемент от електронната система за събиране на пътни такси по чл. 10, ал. 1 от ЗП, намиращо се на път А-1 км 54+150, включен в списъка на републиканските пътища, за които се събират такси за изминато разстояние - тол такси.

Съгласно чл. 167а, ал. 3 от ЗДвП електронната система за събиране на пътни такси по чл. 10, ал. 1 от ЗП създава доклади за всяко установено нарушение по чл. 179, ал. 3 от ЗДвП, към които автоматично се прилагат статични изображения във вид на снимков материал и/или динамични изображения - видеозаписи, каквито са приложени и настоящата по административната преписка.

Докладите, заедно с приложените към тях статични изображения във вид на снимков материал и/или динамични изображения - видеозаписи, представляват доказателства за отразените в тях обстоятелства относно пътното превозно средство, неговата табела с регистрационен номер, датата, часа и мястото на движение по участък от път, включен в обхвата на платената пътна мрежа, и местонахождението на техническото средство - част от системата. Електронната система функционира чрез визуално разпознаване

на дигитални образи, цифри и букви и не извършва измерване, поради което не подлежи на техническо измерване по Закона за измерванията.

Съгласно разпоредбата на чл. 189е, ал. 8 от ЗДвП отразените в системата данни се считат за доказателства за мястото, датата, точния час на извършване на нарушението, регистрационния номер на пътното превозно средство, както и данни, свързани с движението по участък от път, включен в обхвата на платената пътна мрежа, данни за липса или наличие на деклариран тол данни и наличие или липса на заплащане на дължимите такси.

Електронната система за събиране на пътни такси по чл. 10, ал. 1 от Закона за пътищата представлява съвкупност от централни и периферни софтуерни продукти, която не представлява автоматизирано техническо средство и за нея не съществува изискване за сертификат и одобрение от Българския институт по метрология.

Разположените в обхвата на републиканската пътна мрежа стационарни контролни единици, включително процесното устройство № 20031 осъществяват единствено процеса по разпознаване на регистрационните табели на превозните средства, във връзка със следващата се автоматична обработка на данни от горепосочената електронна система.

Легално определение на системата се съдържа в чл. 10, ал. 1 от Наредба за условията, реда и правилата за изграждане и функциониране на смесена система за таксуване на различните категории пътни превозни средства на база време и на база изминато разстояние - "Електронната система за събиране на тол такси е съвкупност от централни и периферни софтуерни продукти, интегрирани компютърни системи и технически средства, чрез които се осъществява събиране, пренос, обмен и обработване на данни относно гео - позиционирането и изминатото разстояние от пътните превозни средства в рамките на платената пътна мрежа, масата им, декларираните за пътното превозно средство тол данни, изчисляване на дължимите такси за изминато разстояние, установяване на размера им и тяхното събиране. В процеса на установяване на нарушенията по чл. 179, ал. 3б от ЗДвП не е налице дейност, свързана с измерване на величина.

Предвид гореизложеното наведените в тази връзка възражения от жалбоподателя за липса на доказателства за техническа изправност на електронната система са неоснователни.

Електронният фиш, предмет на настоящото производство, е издаден от компетентен орган, съобразно разпоредбата на чл. 10, ал. 10 от ЗП, установяваща, че Агенция "Пътна инфраструктура" осъществява правомощията на държавата във връзка със събирането на пътните такси, както и дейността по практическото прилагане, въвеждането, функционирането и контрола на системата за събиране на пътните такси.

Легалната дефиниция на понятието "електронен фиш" се съдържа в § 1 от ДР на ЗАНН, възпроизведена и в § 6, т. 63 от ДР на ЗДвП. Електронният фиш е електронно изявление, записано върху хартиен, магнитен или друг носител, създадено чрез административно - информационна система въз основа на постъпили и обработени данни за нарушения от автоматизирани технически средства.

Електронният фиш е своеобразен властнически акт с установителни и санкционни функции. Той се приравнява едновременно към АУАН и НП, но

само по отношение на правното му действие по арт. чл. 189, ал. 11 ЗДвП, не и по форма, съдържание, реквизити и процедура по издаване. Следователно изискванията за форма, съдържание, реквизити и ред за издаване на АУАН и НП, подробно регламентирани в ЗАНН, са неприложими по отношение на електронния фиш.

Относно формата на електронния фиш следва да се приемат за задължителни само посочените в чл. 189ж, ал.1, изр. второ ЗДвП реквизити. В него следва да бъдат отразени: мястото, датата, точния час на извършване на нарушението, регистрационния номер на пътното превозно средство, собственика или вписания ползвател, описание на нарушението, нарушените разпоредби, възможността за заплащане на таксата по чл. 10, ал. 2 от ЗП, размера на глобата, срока и начините за доброволното ѝ заплащане. Образецът на електронния фиш се утвърждава от управителния съвет на Агенция "Пътна инфраструктура".

Електронният фиш, предмет на оспорване по настоящото дело, съдържа всички предвидени реквизити в разпоредбата на чл. 189ж, ал. 1, изр. 2 от Закона за движение по пътищата.

Посочената разпоредба въвежда специален ред и реквизити на санкционния акт, поради което съдът намира, че доводите на жалбоподателя за нарушаване на реда за издаването му са неотносими, доколкото жалбоподателят отчасти се позовава и на изисквания, относими към реда на издаване и съдържанието на наказателните постановления. Поради горното неоснователни са възраженията на въззивното дружество за липса на посочен автор на атакувания ЕФ, в това число и аргументите относно приложението на Закона за електронния документ и електронните удостоверителни услуги.

В процесния електронен фиш ясно е отбелязано, че за посоченото ППС изцяло не е заплатена дължимата пътна такса по чл. 10, ал.1, т. 2 от ЗП, тъй като няма валидна маршрутна карта или валидна тол декларация за преминаването през платената пътна мрежа по отношение на отразения в ЕФ сегмент от участък от пътя, включен с платената пътна мрежа на Република България.

Според този съдебен състав в производството по установяване и санкциониране на нарушението са спазени изискванията на ЗДвП и на ЗП, като нарушението е установено от снимки /л. 9-10 от делтоо/ и други данни от електронната система за събиране на пътни такси, като съгласно разпоредбата на чл. 189е, ал. 8 от ЗДвП отразените в системата данни се считат за доказателства за мястото, датата, точния час на извършване на нарушението, регистрационния номер на пътното превозно средство, както и данни, свързани с движението по участък от път, включен в обхвата на платената пътна мрежа, данни за липса или наличие на деклариран тол данни и наличие или липса на заплащане на дължимите такси.

Доказва се по делото от представената справка от „Tollpass” системата, че в периода 01.11.2021г. 14:02:32ч. до 01.11.2021г. 14:17:20ч GPS устройството, монтирано в процесното ППС не е предало данни за движение по платената пътна мрежа в сегмента на нарушението, съответно не са подавани тол декларации. Доказа се от представеният сертификат за съответствие, че инсталираното GPS устройство е технически изправно, а причината за липса на сигнал се дължи на външни смущения.

От друга страна от представения доклад от електронната система по чл. 167а,

ал. 3 от ЗДвП се установява, че на 01.11.2021г. в 14:09:48ч. товарният автомобил се е движил по сегмент от платената пътна мрежа, за който няма подадена тол декларация, което обстоятелство е установено чрез заснемане на т.а. чрез монтираното на тол секция 20031 техническо устройство. Съгласно ЗП и общите условия на сключения договор с "Интелигентни трафик системи" АД собственикът/ползвателят или водачът на ППС е длъжен да декларира правилно данните за превозното средство, които служат за определяне на дължимата тол такса, като в това число попада и задължението да се следи за изправност на бордовото устройство, асоциирано към ППС, включително дали същото е правилно включено, дали има достатъчно батерия.

Гореописаното води до извода за съставомерност на деянието от обективна страна, доколкото не е изпълнено нормативно задължение в чл. 102, ал. 2 от ЗДвП на собственика на ППС за установяване размера и заплащане съответната такса за преминаване на ППС по платената пътна мрежа.

Съдът намира, че търговецът - жалбоподател, като собственик на товарния автомобил, при чието движение по платената пътна мрежа е осъществено деянието, е годен субект на административното нарушение съгласно чл. 179, ал. 3б от ЗДвП, която предвижда, че собственик или ползвател на пътно превозно средство от категорията по чл. 10б, ал. 3 от ЗП, за което изцяло или частично не е заплатена дължимата такса по чл. 10, ал.1, т. 2 от ЗП, включително и в резултат на невярно декларирани данни, се наказва с глоба в размер 2500 лв, респективно имуществена санкция, ако е юридическо лице.

В настоящият случай няма спор от фактическа страна, а и се установява от релевантните доказателства, че жалбоподателят, в качеството си на собственик, на процесния тежкотоварен автомобил не е подал тол декларация за преминаването през процесния тол сегмент.

Дължимостта на такава такса за движението на ППС по процесния път произтича от характеристиката му на път, част от републиканската пътна мрежа, която съгласно чл. 3, ал. 2 от ЗП, за който се събира такса за ползване на пътна инфраструктура – пътна такса.

Действително, доколкото субект на административно наказателната отговорност е юридическо лице съдът не изследва въпроса за съставомерност на административното нарушение от субективна страна, тъй като административнонаказателната отговорност на юридическите лица е обективна и безвиновна.

В случая, обаче следва да се отбележи, че съгласно посоченото от становището на „Толбг“ липсата на сигнал от GPS устройството, използвано за събиране на данни, се дължи на външни смущения. Не се нуждаят от доказване общоизвестните и служебно известните факти. Служебно известно е на съдебния състав от други дела с идентичен предмет, че процесният пътен участък от платената пътна мрежа - АМ Тракия в района на тунел „Траянови врата“ се характеризира с планински релеф, множество завои и трайно влошено качество на интернет връзката. Тоест неподдаването на данни за движението на товарния автомобил по процесния сегмент от платената пътна мрежа не се дължи на неизпълнение на задължение от страна на собственика да декларира данни, а на външни непредвидими и в процесния случай непреодолими фактори. Тоест касае се за случайно деяние по смисъла на чл. 15 от НК, която разпоредба е приложима и в административно наказателното

производство съгласно чл. 11 от ЗАНН. Следователно деянието не е съставомерно от субективна страна.

Дори и да се приеме извод за съставомерност на деянието и от субективна страна, то електронният фиш следва да бъде отменен поради явна несправедливост на наложеното административно наказание, в който смисъл съдът намира на необходимо да изложи мотиви.

Нарушението е санкционирано на основание чл. 187а, ал.2, т.3 вр. чл. 179, ал. 3б от ЗДвП, която разпоредба гласи, че с обственик или вписан ползвател на пътно превозно средство от категорията по чл. 10б, ал. 3 от ЗП, за което изцяло или частично не е заплатена дължимата такса по чл. 10, ал.1, т. 2 от ЗП, включително и в резултат на невярно декларирани данни, посочени в чл. 10б, ал. 1 от ЗП се наказва с глоба в размер 2500 лв. Ако собственикът или вписаният ползвател е юридическо лице, се налага имуществена санкция в размер 2500 лева. Определеното в санкционната разпоредба наказание е определено в абсолютен размер – 2500,00 лева, независимо от характера и тежестта на нарушението. Съгласно чл. 189з от ЗДвП за нарушенията по този закон не се прилага хипотезата на чл. 28 от ЗАНН – тоест санкционираното нарушение не може да бъде квалифицирано като „маловажен случай“.

С оглед наведените в жалбата възражения, а и с оглед на принципа на служебното начало, за съдебния състав възниква задължение да се изясни дали така определеното от българския законодател наказание „имуществена санкция“ във фиксиран размер от 2500,00 лева, независимо от характера и тежестта на нарушението, противоречи на чл. 9а от Директива 1999/62/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 17 юни 1999 година относно заплащането на такси от тежкотоварни автомобили за използване на определени инфраструктури (Директива 1999/62/ЕО), която разпоредба въвежда задължение за държавите - членки установените наказания за нарушение на директивата да бъдат ефективни, съразмерни и възпиращи. В практиката на СЕС (вж. съединени дела С-497/15 и С-498/15) е възприето, че предвиденото в този член изискване за пропорционалност не допуска такава система от наказания, която предвижда налагането на фиксирана глоба за всички нарушения на правилата относно задължението за предварително заплащане на таксата за ползване на пътната инфраструктура, независимо от характера и тежестта им. При нетранспониране на директива в срок или при неправилното □ транспониране /каквото според този съдебен състав с оглед практиката на СЕС е налице/ се поражда директен ефект, който позволява непосредствено приложение на съответните текстове на директивата от националните юрисдикции. Следователно и българските юрисдикции са длъжни при определяне на наказание за този вид административни нарушения да спазват заложените в Директива 1999/62/ЕО критерии за прилагане на принципа на пропорционалност при определяне на наказанията, което от своя страна се осъществява чрез преценката за наличие на маловажен случай по чл. 28 от ЗАНН. (виж в този смисъл - Решение № 136 от 20.08.2022г. на РС Ихтиман по анд № 266/2022, Решение № 197 от 24.02.2023г. на АдмС – София област по к.н.а.д. № 1114/2022г.; Решение № 41 от 12.01.2022г. на РС Бургас по анд № 4908/2021г.; Решение № 6696 от 15.11.2021 на АдмС -София по адм.д. № 5555/2021г.;).

В този ред на мисли при преценката за спазване принципа на пропорционалност на наказанието следва да се посочи и вземе предвид, че видно от чл. 25, ал. 1, т. 1 от Тарифа за таксите, които се събират за

преминаване и ползване на републиканската пътна мрежа – по автомагистрала за товарен автомобил с обща техническа допустима маса над 12т. с 2 или 3 оси, в зависимост от категорията, доколкото същата не е точно посочена в преписката, цената на тол такса на километър разстояние по път от първокласната пътна мрежа на страната варира между 0,13лв./км и 0,21лв./км. Съдът е изискал от административно наказващия орган да представи данни за разстоянието в километри на процесния сегмент от пътя, за който не е заплатена тол такса. Такава не бе представена до приключване на съдебното следствие. Дори и при липса на точни данни за стойността на дължимата тол такса за процесния сегмент от платената пътна мрежа, категорично се установява, че сумата, с която е бил оцетен държавния бюджет е в пъти по-ниска от размер на наложената имуществена санкция. Този извод се подкрепя от приетата по делото справка за движение на процесното ППС на 01.11.2021г. /л.39/, съгласно която на дата 01.11.2021г. същото е изминало 610 км за времето от 05:52ч. до 20:19ч., а видно от справка от „Tollpass BG“ /л. 44-46/ за изминатото разстояние е била дължима и заплатена сума от 47,85 лева, в която сума не е включен сегмента от пътната мрежа, за който се доказва, че няма подадена тол декларация.

С оглед гореизложеното съдът намира, дори и при установяване на санкционираното административно нарушение от обективна и субективна страна, предвиденото от българския законодател наказание, несъответстващо на принципа на пропорционалност ведно с извода на съда да породилия се директен ефект на чл. 9а от Директива 1999/62/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 17 юни 1999 година относно заплащането на такси от тежкотоварни автомобили за използване на определени инфраструктури (Директива 1999/62/ЕО) поради неправилното □ транспониране в българското законодателство, води този съдебен състав до извод за отмяна на атакувания електронен фиш поради незаконосъобразност.

Предвид изложеното обжалваният електронен фиш следва да бъде отменен като незаконосъобразен.

По разноските:

При този изход на спора с право на разноски съгласно чл. 63д, ал. 1 от ЗАНН разполага жалбоподателят. Същият претендира и доказва разноски за адвокатско възнаграждение в размер на 560,00 лева съгласно приложен договор за правна защита и съдействие/л.20/, който е и разписка за заплатеното възнаграждение. Съдът дължи произнасяне по своевременно заявеното от насрещната страна възражение за прекомерност на разноските на въззивника за адвокатско възнаграждение. Изчислен съобразно разпоредбата на чл. 18, ал. 2 вр. ал. 1 вр. чл. 7, ал. 2, т. 2 от Наредба № 1 от 09.07.2004г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, възлиза на размер от 550,00 лева, тоест претенцията за разноски надхвърля с 10,00 лева минималния размер на адвокатско възнаграждение. Възражението следва да бъде оставено без уважение, тъй като пълномощникът на въззивника се е явил в две открити съдебни заседания, имал е активно процесуално поведение- представя доказателства, излага мотивирано и аргументирано становище по приложимия материален и процесуален закон. Следва на въззивника да се присъдят разноски за адвокатско възнаграждение в производството в размер на 560,00 лева.

Воден от гореизложеното и на основание чл. 63, ал. 3, т. 1 вр. ал. 2, т. 1 вр.

РЕШИ:

ОТМЕНЯ електронен фиш № 8504972465 от 01.11.2021г. за налагане на имуществена санкция за нарушение, установено от електронна система за събиране на пътни такси по чл. 10, ал. 1 от Закона за пътищата издаден от Агенция "Пътна инфраструктура" към Министерство на регионалното развитие и благоустройството, с който на "ЕООД, ЕИК: *, седалище и адрес на управление: град Монтана, ж.к. „*, бл. 13, ап. № 21, представлявано от управителя * е наложена на основание на основание чл. 187а, ал. 2, т. 3 вр. чл. 179, ал. 3б от Закона за движението по пътищата имуществена санкция в размер на 2500,00 лева за административно нарушение на чл. 102, ал. 2 от Закона за движението по пътищата, като **НЕЗАКОНОСЪОБРАЗЕН**.

ОСЪЖДА Агенция "Пътна инфраструктура" на основание чл. 63д, ал. 1 от ЗАНН да заплати на „ЕООД, ЕИК: *, седалище и адрес на управление: град Монтана, ж.к. „*, бл. 13, ап. № 21, представлявано от управителя * сумата от **560,00 лева**, представляваща сторени разноси за адвокатско възнаграждение.

Решението подлежи на касационно обжалване в 14-дневен срок от съобщаването му на страните пред Административен съд София област.

Съдия при Районен съд – Ихтиман: _____